

Sygn. akt VI Gz 194/16

POSTANOWIENIE

Dnia 23 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SSO Barbara Frankowska

SSO Anna Harmata (spr)

Protokolant: asyst. sędz. J. G.

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2016 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku: S. D.

o powtórzenie postępowania upadłościowego prowadzonego pod sygn. V U 22/00 dotyczącego (...) sp. z o.o. w R.

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 5 kwietnia 2016 r., sygn. akt V GUo 1/15

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Rzeszowie Wydział V Gospodarczy – Sekcja ds. Upadłościowych i Naprawczych odrzucił skargę na wznowienie postępowania upadłościowego (...) sp. z o.o. w R. (pkt. II)

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał, że wniosek wnioskodawcy o powtórzenie postępowania upadłościowego jest niedopuszczalny i jako taki podlegał odrzuceniu. Postępowanie upadłościowe którego powtórzenia domaga się wnioskodawca zostało zakończone postanowieniem z 8 stycznia 2007 r. , prawomocnym z dniem 25 września 2008 r. Tym samym zgodnie z przepisami prawa upadłościowego podmiot po prawomocnym zakończeniu jest wykreślany przez Sąd rejestrowy, tym samym (...) Sp. z o. o. w R. przestała istnieć. Sąd Rejonowy wskazał, że na gruncie postępowania upadłościowego ustawodawca nie dopuścił możliwości wznowienia postępowania, a nawet przy przyjęciu, że przepisy kodeksu postępowania cywilnego o wznowieniu tj. art. 408-410 kpc i następne znajdują zastosowanie w rozpoznawanej sprawie to w myśl art. 410 kpc żądanie wnioskodawcy podlegało odrzuceniu ze względu na upływ 5 letniego terminu, w którym można domagać się wznowienia.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł wnioskodawca domagając się powtórzenia postępowania upadłościowego sygn. akt. VU 22/00 z powodu popełnionych w jego trakcie przestępstw i oszustw, w tym m.in. z udziałem funkcjonariuszy publicznych, sędziów i policjantów.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy jest niezasadne.

Złożony wniosek postulował powtórzenie postępowania upadłościowego prowadzonego pod sygn. V U 22/00 dotyczącego (...) sp. z o.o. w R.. Przepisy postępowania upadłościowego nie przewidują instytucji „powtórzenia postępowania upadłościowego”, Sąd Rejonowy prawidłowo wniosek ten rozpoznał jako wniosek o wznowienie postępowania upadłościowego.

Również podzielając stanowisko Sądu Rejonowego w kwestii niedopuszczalności wniosku skarżącego o wznowienie postępowania upadłościowego należało uzupełniająco wyjaśnić, że zgodnie z przepisem przejściowym art. 536 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U.2003.60.535) w sprawach, w których ogłoszono upadłość przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. Biorąc pod uwagę, że postanowienie o ogłoszeniu upadłości w postępowaniu sygn. akt V U 22/00 którego wznowienia wnioskodawca domaga się zostało wydane przez Sąd Rejonowy w Rzeszowie w dniu 11 października 2001 r. tj. przed datą wejścia w życie ustawy z 28 lutego 2003 r. Prawo upadłościowe i naprawcze, oceny dopuszczalności wniosku skarżącego o wznowienie należało dokonywać na gruncie przepisów Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. Prawo upadłościowe (Dz.U.1991.118.512 j.t.), które obowiązywały w dacie wydania postanowienia o ogłoszeniu upadłości w postępowaniu dotyczącym (...) sp. z o.o. Wskazać należy, że przepisy wyżej powołanego Rozporządzenia z dnia 24 października 1934 r. nie przewidywały wprost możliwości wniesienia skargi o wznowienie postępowania upadłościowego zakończonego prawomocnym postanowieniem, natomiast przepis art. 68 Rozporządzenia przewidywał „odpowiednie stosowanie” przepisów kodeksu postępowania cywilnego ze zmianami i uzupełnieniami zawartymi w Prawie upadłościowym. Użyta w art. 68 Pr. upadł. formuła odpowiedniego stosowania w postępowaniu upadłościowym przepisów kodeksu postępowania cywilnego oznacza, że stanowią one w zakresie postępowania upadłościowego normy uzupełniające. Analizując zagadnienie dopuszczalności zastosowania przepisów kodeksowych o wznowieniu postępowania w postępowaniu upadłościowym Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 31 marca 1999 r. I CKN 15/99 stanął na stanowisku, że skarga o wznowienie postępowania w postępowaniu upadłościowym nie jest dopuszczalna (por. postanowienie SN z dn. 31.03.1999 r. I CKN 15/99). Jak wynika z akt sprawy V U 22/00 po wykonaniu przez Syndyka ostatecznego planu podziału funduszy masy upadłości w dniu 8 stycznia 2007 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie Wydział V Gospodarczy Sekcja ds. upadłościowych i naprawczych wydał postanowienie stwierdzające ukończenie postępowania upadłościowego (...) sp. z o.o. w R.. Postępowanie powyższe stało się prawomocne z dniem 25 września 2008 r. Mając na uwadze fakt prawomocnego zakończenia postępowania V U 22/00 podważanie w trybie skargi o wznowienie postępowania ostatecznych i definitywnych rozstrzygnięć zapadłych w tym postępowaniu upadłościowym należało uznać za niedopuszczalne. Na marginesie należy wskazać, że ewentualne zastosowanie w niniejszej sprawie przepisów kodeksu postępowania cywilnego o wznowieniu również wykluczało wznowienie ze względu na upływ 5 letniego terminu o którym mowa w art. 408 kpc. Przepis ten w niezmienionym brzmieniu od daty wejścia w życie kodeksu cywilnego stanowi, że po upływie lat 5 od uprawomocnienia się wyroku nie można żądać wznowienia, z wyjątkiem wypadku, gdy strona była pozbawiona możliwości działania lub nie była należycie reprezentowana. Termin określony w powyższym przepisie jest terminem nieprzywracalnym, o charakterze zbliżonym do terminu zawitego prawa materialnego, a po jego upływie prawo wznowienia postępowania wygasa, z wyjątkiem sytuacji, gdy strona była pozbawiona możliwości działania lub nie była należycie reprezentowana. Zarówno z treści skargi jak i zażalenia nie wynika, aby wnioskodawca powoływał się na okoliczności stanowiące jedną z wyżej wskazanych podstaw wznowienia, co do których obowiązek zachowania 5 letniego terminu do złożenia skargi został uchylony.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie wnioskodawcy jako bezzasadne.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)